

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/412/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614200145
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614200145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom tamtiež, P.O.BOX 205, proti žalovanému: I. C. I., nar. XX.XX.XXXX, evidenčne bytom M., T. XX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou: O. N., zamestnankyňa Okresného súdu Senica, o zaplatenie 250,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 6C/93/2014-42 zo dňa 30.5.2014 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorými bol návrh vo zvyšku zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov konania **r u š í** a v zrušenom rozsahu vec **v r a c i** a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd prvou výrokovou vetou zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Senica č.k. 4Ro/4/2014-29 zo dňa 8. apríla 2014, druhou výrokovou vetou žalobe čiastočne vyhovel a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 172,67 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 63,61 Eur od 10.3.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 109,06 Eur od 10.2.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Predposledným výrokom súd vo zvyšku návrh zamietol a ostatným výrokom odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 52,04 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 43 ods. 1, 2, 3 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., pričom poukázal i na ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. Z vykonaného dokazovania zisteného stavu veci súd vyvodil záver, že návrh bol podaný dôvodne. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o pripojení v zmysle zák. č. 610/2003 Z.z., z ktorej navrhovateľ ako veriteľ má voči odporcovi ako dlžníkovi pohľadávku, keďže právny predchodca navrhovateľa v prospech odporcu plnil tým, že mu poskytol telekomunikačné služby, za ktoré sa odporca v zmluvách zaviazal zaplatiť odplatu. Odporca nepreukázal, že jeho záväzok platiť za služby poskytnuté navrhovateľom v sume 172,67 Eur zanikol zaplatením, a súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi túto pohľadávku.

Vzhľadom na to, že ustanovená opatrovníčka odporcu vzniesla námietku premlčania na sumu 77,62 Eur splatnú 11.1.2011 a súd dospel k záveru, že táto časť uplatnenej pohľadávky je premlčaná, žalobu v tejto časti zamietol. Súd mal pritom za preukázané, že predmetná faktúra č. 7012192396 sa stala splatnou dňa 11.1.2011. Keďže premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka je tri roky, právo navrhovateľa vymáhať túto faktúru od odporcu je premlčané, nakoľko návrh bol podaný na súde až dňa 13.1.2014.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 súd navrhovateľovi priznal i uplatnené úroky z omeškania.

O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 150 ods. 2 O.s.p. a s tým, že v danom prípade ide o drobný spor, pomerne znížil trovy právneho zastúpenia a navrhovateľovi priznal z titulu súdneho poplatku 16,50 Eur a z titulu trov právneho zastúpenia polovicu všetkých trov právneho zastúpenia t.j. 35,54 Eur.

Proti tomuto rozsudku, avšak výlučne v časti, ktorou bol návrh zamietnutý a ktorou bola odporcovi uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi náhradu trov konania, podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté časti rozsudku zmenil tak, že zaviazne žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 77,62 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 12.1.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 117,16 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Argumentoval tým, že súd prvého stupňa vec v napadnutej časti nesprávne právne posúdil, keď zamietnutú časť nároku nepriznal z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Poukázal na to, že posledným dňom lehoty na uplatnenie nároku z titulu neuhradenej faktúry splatnej 11.1.2011 pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty bol deň 11.1.2014. Na plynutie hmotnoprávnej premlčacej lehoty sa vzťahuje § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko koniec plynutia premlčacej lehoty pripadol na 11.1.2014, pričom tento deň bola sobota, posledným dňom plynutia premlčacej lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok 13.1.2014, kedy aj bola žaloba doručená súdu a tým aj začaté súdne konanie. Žalobca tak nárok na zaplatenie sumy 77,62 Eur s príslušenstvom uplatnil žalobou na súde pred uplynutím premlčacej lehoty a námietka premlčania nebola vznesená dôvodne. Nadväzne v prípade, ak by súd prvého stupňa žalobe vyhovel v celom rozsahu, vznikol by žalobcovi aj nárok na plnú náhradu ním uplatnených trov konania v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako boli vyčíslené v návrhu v sume 71,09 Eur titulom náhrady právneho zastúpenia, 16,50 Eur titulom náhrady za zaplatený súdny poplatok. Odvolateľ si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania na súdnom poplatku za odvolanie a na trovách právneho zastúpenia vyčíslených v sume 29,57 Eur.

Odporca resp. jeho opatrovníčka odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadрили.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podaného odvolania - teda v časti, ktorou bol návrh vo zvyšku zamietnutý a ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti s použitím § 221 ods. 1 písm. h) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným odvolacími dôvodmi uplatnenými navrhovateľom, s poukazom na argumentáciu prvostupňového súdu, je posúdenie otázky, či nárok uplatnený zamietnutou časťou návrhu na zaplatenie sumy 77,62 Eur s príslušenstvom je premlčaný.

Ako listinný dôkaz navrhovateľ predložil do spisu okrem iných i faktúru za odporcovi poskytnuté telekomunikačné služby právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., Bratislava v období od 22.11.2010 do 21.12.2010, z ktorej vyplýva celková suma na úhradu s DPH 77,62 Eur a ktorá faktúra má dátum splatnosti 11.1.2011.

Podľa úradného záznamu na č.I. 39 spisu súdom ustanovená opatrovníčka odporcu vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k zaplateniu tejto sumy splatnej 11.1.2011.

Napriek tomu, že prvostupňový súd časť návrhu zamietol z dôvodu premlčania, na rozhodnutie neaplikoval rozhodné ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich inštitút premlčania.

V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa ods. 2 premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva...

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach (na danú vec sa nevzťahujúcich) uvedené inak, premlčacia lehota je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

A hoci s posúdením premlčania dochádza k počítaniu času, prvostupňový súd na vec neaplikoval ani rozhodné ust. § 122 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie 15 dní. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. V zmysle ods. 3 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenia na skutkový stav vyplývajúci zo spisu je potom nutné uzavrieť, že v danom prípade, keďže dátum splatnosti uvedenej faktúry bol deň 11.1.2011, nasledujúcim dňom, dňom 12.1.2011 kedy sa v dôsledku neuhradenia faktúry v lehote splatnosti dostal odporca do omeškania, bolo možné zo strany navrhovateľa po prvý raz uplatniť právo na zaplatenie predmetnej sumy. Od tohto dňa zároveň začala plynúť premlčacia lehota (§ 101 OZ). Koniec trojročnej lehoty, ktorá je v danom prípade určená podľa rokov potom pripadol na deň 12.1.2014 (§ 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Keďže ale tento posledný deň lehoty pripadol na nedeľu podľa ods. 3 cit. § 122 Občianskeho zákonníka posledným dňom lehoty je potom najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorým bol pondelok 13. januára (§ 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Žaloba na súd bola navrhovateľom podľa prijímacej pečiatky Okresného súdu Senica podaná práve v tento deň 13.1.2014. V dôsledku toho je potom potrebné uzavrieť, že predmetný nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 77,62 Eur s príslušenstvom nebol v čase začatia predmetného konania premlčaný a s poukazom na § 112 Občianskeho zákonníka nie je premlčaný dosiaľ. Záver prvostupňového súdu v dôsledku ktorého došlo k zamietnutiu predmetnej časti návrhu preto nie je správny. Bolo preto potrebným zaoberať sa uplatneným nárokom meritorne a to cez prizmu všetkých príslušných noriem na ochranu spotrebiteľa, keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Prvostupňový súd sa ale z týchto hľadísk predmetnou vecou nezaoberal a žiadne dôkazy v tomto smere ani nevykonával.

Ani v odvolaní tiež napadnutej časti o náhrade trov konania prvostupňový súd nepostupoval správne. Na základe súdom prvého stupňa prijatého rozhodnutia vo veci samej je zrejmé, že navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný a preto na rozhodnutie o náhrade trov konania bolo potrebné aplikovať § 142 ods. 2 O.s.p. Prvostupňový súd síce vôbec neuviedol, ktoré základné ustanovenie o náhrade trov konania na rozhodnutie aplikuje, avšak z odôvodnenia je zrejmé, že ním bolo nesprávne ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom následne na rozhodnutie aplikoval § 150 ods. 2 O.s.p. a to bez toho, aby predtým uzavrel na akú náhradu trov konania vznikol navrhovateľovi nárok v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., čo bolo nevyhnutné. Z § 150 ods. 2 O.s.p. totiž vyplýva, že rozhodným je pomerovanie trov konania voči pohľadávke. Súd bol teda povinný najskôr právne uzavrieť a vyčíslieť na akú náhradu trov konania vznikol navrhovateľovi nárok a potom porovnaním výšky týchto trov s uplatnenou pohľadávkou ustáliť, či boli splnené podmienky pre aplikáciu cit. § 150 ods. 2 O.s.p. na rozhodnutie o náhrade trov konania. Okrem toho rozhodnutie prvostupňového súdu v časti odôvodnenia priznanej náhrady trov konania je i nepreskúmateľné, keďže prvostupňový súd sám trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v rozsudku

vôbec nevyčíslil, nezdôvodnil ich výšku s použitím príslušných ustanovení dotknutej právnej normy, iba skonštatoval, že navrhovateľovi priznáva z titulu trov právneho zastúpenia polovicu trov, bez ich špecifikácie.

S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorou bol návrh vo zvyšku zamietnutý a v závislom výroku ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 77,62 eur i s príslušenstvom a to i cez prizmu noriem na ochranu spotrebiteľa, doplniť potrebné dokazovanie a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.